

מתקשרת העיתונאית הזו ומספרת לי ששמעה תלונות על קשרים רומנטיים שהיו לי עם תלמידות מתלמה.

היא לא נותנת שמות. היא לא מספקת עובדות שאוכל להשיב עליהן. היא לא מדברת בפרוש על סקס רק רומזת. גם התלונות מספרות על קשר רומנטי. הכתבת מפרשת זאת כיחסים מלאים בין גבר ואישה.

לכל מערכת חוק בעולם יש חוק התיישנות בכל מערכת חוק אדם זכאי אם לא הוכחה אשמתו.

אבל את החוק צריך לפעמים לעקוף. פתאום הוא חלש. אני צריך לעמוד עכשיו מול האשמות כלליות ולהגן על עצמי. מי יאמין לי מול הכח של התקשורת? איך אני יכול להסתכל למישהו בעיניים? לאיזה מאבק אני יכול לצאת עכשיו?

פגשתי אנשים צעירים מדהימים בתלמה ילין עם חלקם אני בקשרי חברות עם היום. בכמה מקרים התהדק הקשר. הגבולות היו ברורים. מי יכול לעצור קשר שהתהדק? לא היה שם שום דבר שצריך להסתיר.

שנים שהרכילות מתפתלת על גבי ואני במקום להכחיש, חוטף שיתוק כל פעם שמטיחים אותה בפני.

וישנה מיכל היימן שהאמת מעולם לא עצרה אותה. היא האשימה את המדרשה שמשתפת אותי בתערוכה בעוד שיש סטודנטיות שהתלוננו שהטרדתי אותם. מעולם לא היה לי קשר עם סטודנטית. בדיקה במדרשה ובבצלאל גלתה שמעולם לא הייתה תלונה על כך. אבל היא משוכנעת באשמתני. היא תגזור את הקופון שלה. לעזאזל האמת. שנים היא מסתובבת ועשה לי שיימינג מאחורי גבי. לוחמת הצדק הגדולה. תהיי בריאה גברת היימן. אני משוכנע שאת גם מאחורי זה. השארת אחריך שובל של סימנים.

חייתי חיים מדהימים. ההוראה והאמנות מילאו אותם.

עכשיו הכל רפש.

איך אני יכול עכשיו להסתכל למישהו בעיניים? מי יתן לי ללמד? מי יציג את האמנות שלי?

כל מה שאני ירד לטמיון.

שלום למשפחה המדהימה שלי. שלום לסטודנטים הנפלאים.

סליחה מכל אלה שפגעתי בהם.

סליחה מכל מי שמה שאני עושה כאן פוגע בו.

אני אוהב אתכם

בועז